Trygghet på ofrenes premisser – mer fleksibel bruk av omvendt voldsalarm

Omvendt voldsalarm er et av de mest effektive virkemidlene vi har for å bekjempe vold. Ved å utstyre voldsutøveren med en elektronisk fotlenke, flyttes byrden og restriksjonene fra den voldsutsatte over på voldsutøvende. Etter at Senterpartiet fremmet en historisk lovendring i 2024, har bruken av omvendt voldsalarm skutt i været, og mange flere voldsutsatte får en tryggere hverdag, også mens saken etterforskes.

Problemet med omvendt voldsalarm er at dagens system har klare begrensninger. I Norge benyttes det utelukkende faste geografiske soner. Det betyr at alarmen bare utløses dersom voldsutøveren beveger seg inn i forhåndsdefinerte områder, som rundt offerets hjem, skole eller arbeidsplass. Dersom offeret beveger seg utenfor disse gitte områdene – for eksempel på ferie, handletur eller besøk, fungerer ikke beskyttelsen.

Løsningen i flere andre land er flyttbare forbudssoner, der offeret bærer en egen GPS-enhet slik at den forbudte sonen flytter seg med offeret. Denne ordningen kan være ønskelig for noen, mens andre vil oppleve det som stigmatiserende, og som en stor belastning å måtte gå med en GPS-enhet og hele tiden være koblet opp mot politiets overvåking. For å sikre optimal beskyttelse uten å påføre voldsutsatte unødig belastning, må regelverket gjøres mer fleksibelt, slik at ofrene i større grad kan velge selv hva slags type voldsalarm de ønsker.

Senterungdommen vil:

- At statiske soner fortsatt skal være hovedregelen ved bruk av omvendt voldsalarm
- At loven endres slik at det åpnes for dynamiske løsninger som et frivillig, supplerende alternativ